

תת"ע (חדרה) 7502-11-24 - מדינת ישראל נ' כמאל אבו ראס

תת"ע (חדרה) 7502-11-24 - מדינת ישראל נ' כמאל אבו ראסשלו חדרה

תת"ע (חדרה) 7502-11-24

מדינת ישראל

נגד

כמאל אבו ראס

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בחדרה

[10.01.2026]

כבוד השופטת סגל דבורי

החלטה

לאחר ששקלתי את טיעוני הצדדים ועיינתי באסמכתאות המצורפות, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות. על אחד משני אדנים יכול בית המשפט לבסס את מסקנתו לביטול פסק דין שניתן בהעדרו של נאשם; סיבה מוצדקת לאי ההתייצבות או מניעת עיוות דין (לדין מפורט ומורחב, ראו רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם (25.3.2018) (להלן: "עניין סאלם")).

המדובר בדו"ח מספר 90527329909, בגין עבירת מהירות מיום 17.07.23.

מועד הדיון נקבע ליום 26.11.24, וגזר הדין ניתן במועד זה בהיעדר התייצבות הנאשם לדיון.

הבקשה איננה נתמכת באסמכתאות ותצהיר מטעם המבקש כנדרש. הכלל הוא שעל המבקש להעלות בכתב, במסגרת בקשתו לביטול פסק-דין, את מכלול טענותיו, כולל אסמכתאות להן ותצהיר מטעמו התומך בבקשתו ככל שהדבר נדרש. (רע"פ 9142/01 סוראיה נ' מדינת ישראל (02.10.2003)).

המבקש טען כי נודע לו אודות הדו"ח לאחר בדיקה שגרתית במשרד הרישוי. מעיון בנט המשפט, עולה כי אישור המסירה על הדו"ח חזר בציון "לא נדרש" וכבר נקבע כי אין בטענת "לא נדרש" כדי לפגוע בחזקת המסירה. (ראו עפ"ת 2047-09-22 סלומן נ' מדינת ישראל, פורסם בנבו 24.10.2022).

באשר לטענה כי סומנה האופציה "לא נדרש" יחד עם האופציה "אחר" הרי שהמילה "אחר" נמחקה באמצעות קו, ואילו האופציה שנבחרה היא למעשה "לא נדרש", שכן נעשה סימון בקובית הסימון, כנדרש.

באשר לעיוות הדין, כבר נקבע כי טענה להסבה או טענה כי אחר נהג ברכב, אין בה כשלעצמה כדי לבסס חשש מפני עיוות דין. ראו לדוגמה; רע"פ 9580/11 יוסף נ' מדינת ישראל (27.12.11) ועפ"ת 2047-09-22 סלומן נ' מדינת ישראל (24.10.22).

כן נקבע כי גם כאשר מדובר בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, יש להצביע על שיקולים כבדי משקל, שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה של חשש לעיוות דין. ראו ע"פ 6920/07 חסון נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (4.9.2007).

לא מצאתי בין יתר נימוקי הבקשה הצדקה לביטול גזר הדין ואף לא התייחסות לשיהוי הניכר שבהגשת בקשה זו, למעלה משנה. מעיון בנט המשפט, אישור המסירה על פסק הדין חזר בציון "בהעדר הנמנע נמסר למי שגר עמו בבית" ביום 08.12.24.

למעלה מן הצורך בחנתי בשנית את מידת העונש - אכן פסילה בת 30 ימים אינה קלה ואולם אין לו למבקש להלין אלא על עצמו; אדם הנוהג במהירות מופרזת, מהווה סיכון ממשי למשתמשי הדרך. מדובר בענישה המינימלית מחויבת המציאות שיש להשית עליו לבל יעבור מסר של סלחנות כלפי עוברי החוק. יואר כי העונש שהושת על הנאשם הוטל בהלימה לעברו התעבורתי, הנושא למעלה מ-130 הרשעות תעבורתיות קודמות, מהן 5 עבירות מהירות בשנים האחרונות. לזאת יוסף העדר ניקיון כפיים הנובע מאי הפקדת רישיון הנהיגה עד למועד כתיבת שורות אלה, כמתחייב. על כן, הבקשה נדחת.

ניתנה היום, כ"א טבת תשפ"ו, 10 ינואר 2026, בהעדר הצדדים.